

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 3T/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020010067
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Harmóci
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2020:0020010067.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudca JUDr. Slavomír Harmóci na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.4.2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

1. U.,

2. VQ.

u z n á v a j ú s a v i n n ý m i
obžalovaný U.

- zo zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Tr. zák.,

obžalovaný Z.- zo zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák.,

p r e t o , ž e

dňa 14.4.2019 si obžalovaný U. na internetovej stránke Aliexpress objednal 100 ks bankoviek nominálnej hodnoty 50 euro, sériové číslo MB6666888880 a 100 ks bankoviek nominálnej hodnoty 20 euro, sériové číslo M.0, ktoré mu boli následne o týždeň doručené slovenskou poštou, označené ako Movie Money, (This is not legal, it is to be used for motion props), pričom najmenej 30 ks 20 eurových bankoviek sériové číslo M. odovzdal už odsúdenému M., ktorý mal vedomosť, že sa nejedná o pravé bankovky a za účelom uvedenia do obehu, najmenej dve bankovky odovzdal L. a obžalovanému Z., ktorí taktiež mali vedomosť, že sa nejedná o pravé bankovky a dňa 8.8.2019 v čase medzi 05.00 h až 10.00 h aj napriek tomu tieto dve falošné bankovky použili na nákup cigariet a vody v stánku TOMA na vlakovej stanici v Michalovciach, Staničná 49, čím pre pošk. M. spôsobil škodu vo výške 60,-€,

t e d a

obžalovaný U.- seba a inému zadovážil falšované peniaze a také peniaze prechovával,
obžalovaný Z.

- falšované peniaze dal ako pravé,

z a t o s a o d s u d z u j ú

obžalovaný U.Podľa § 270 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním sa obžalovaného počas skúšobnej doby.

Podľa § 51 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. súd ukladá obžalovanému U. primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa so spolupáchateľmi trestnej činnosti a to VQ. v Michalovciach, trvale bytom Z. počas skúšobnej doby.

obžalovaný Z.

Podľa § 270 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., k trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú M. s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 5.2.2020 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce obžalobu na U. pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Tr. zák. a na Z. pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný OG.s vykonal vyhlásenie v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por. o tom, že je nevinný. V rámci svojej výpovede uviedol, že tzv. filmové peniaze v nominálnej hodnote 20,-€ a 50,-€ balené po 100 ks si zakúpil z internetovej stránky Aliexpress. Po ich doručení tieto odložil do odkladacej schránky vo svojom vozidle, ktoré používal ako pracovné vozidlo a tam ich mal uložené po celý čas. V tom čase zháňal človeka na vykonanie stavebných prác, kde mu jeho brat odporučil Malejčíka. S týmto sa stretol dňa 6.8. a dohodli sa na vykonaní prác. Za vykonanú prácu Malejčík požadoval ubytovanie, cigarety a jedlo s čím obžalovaný súhlasil. Hneď na druhý deň v utorok začal M. vykonávať dohodnuté práce u obžalovaného doma na C. kde ho obžalovaný rovnako ubytoval. Spoločne s M. bol tiež kupovať potrebný materiál, kde popri tom si vybavoval aj iné pracovné záležitosti, kedy M. zostával v jeho aute sám. Takto M. pracoval v utorok a aj v stredu s tým, že mal pokračovať vo štvrtok, no vtedy mu oznámil, že prácu pre obžalovaného už ďalej vykonávať nebude. V piatok sa obžalovaný opäť stretol s M. a tento odviezol autom k sebe domov, kde si tento zobral svoje veci. Medzitým sa M. stihol pobiť s iným taxikárom, ktorý bol taktiež ubytovaný u obžalovaného, preto ho obžalovaný zo svojho domu „vyhodil“. Vtedy ho M.k požiadala o pôžičku, s ktorou obžalovaný nesúhlasil a žiadne peniaze mu nedal. S M. sa následne stretol v pondelok pred C.j, kde M. opätovne od neho žiadala peniaze s tým, že tieto si odpracuje, no obžalovaný s tým opäť nesúhlasil. V utorok, v priebehu dňa, obžalovanému taxikár, na meno ktorého si spomenúť nevedel oznámil, že na železničnej stanici zadržali nejaké osoby, ktoré tam platili, resp. menili falošné bankovky. Vtedy obžalovanému „docvaklo“ a uvedomil si nejaké súvislosti, preto otvoril prednú schránku vo svojom automobile, kde zistil, že mu tam chýbajú 20 eurové filmové bankovky. V schránke sa nachádzali už iba 50 eurové filmové bankovky v počte 83 kusov, ktoré dobrovoľne vydal polícii. Chýbajúce 50 eurové bankovky použil na pripálenie cigarety, resp. na niektoré sa mu vyliala káva a tak ich vyhodil. Uvedené filmové bankovky si zakúpil na reklamné účely, kde si chcel dať vyrobiť veľkú pečiatku, ktorú by dával na tieto bankovky v texte „jazda zadarmo“ a tieto by rozdával klientom, kde však pre nedostatok času a zaneprázdnenie to nestihol urobiť. Dodal, že uvedené bankovky nikomu neukazoval a v podstate s nimi nič nerobil. Po celý čas ich mal odložené v aute, kde ich dal ihneď po ich doručení. Poprel, aby tieto bankovky odovzdal svedkovi M.. Rovnako poprel, aby tohto svedka priamo alebo sprostredkovane ovplyvňoval.

Obžalovaný Z. na hlavnom pojednávaní taktiež vykonal vyhlásenie v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por. o tom, že je nevinný. V rámci svojej výpovede ku skutku uviedol, že je nevinný, kde žiadne peniaze nenechal, ani nedával falošné. Výpoveď L.a nezakladá na pravde. Dodal, že jeho rodičia sú dobre finančne situovaní a nie je odkázaný na to, aby niekomu menil 20 eurovú bankovku, z ktorej mal mať 5,-€, za ktoré som si potom následne natankoval. Podotkol, že vlastní vozidlo v hodnote 30.000,-€ a určite nepotrebuje tankovať za 5,-€. Obžalovaný tiež poprel, aby mu M. alebo C. dávali nejaké falošné peniaze. Tieto u nich rovnako ani nevidel. Dňa 8. augusta sa s M. ani nestretol, kde bol iba s Patrikom Balogom. Uvedeného dňa rovnako nebol na J. a neplatil tam falošnou bankovkou. Pred políciou vypovedal odlišne iba preto, že vypovedal pod nátlakom a bolo mu sľúbené, že ak bude takto vypovedať, bude prepustený na slobodu. Dodal, že v minulosti požičal O.i 50 eurovú bankovku s ktorou išiel zaplatiť a následne mu z nej vydal 30,-€ teda požičaných mu zostalo 20,-€.

Z dôvodu rozporov vo výpovedi obžalovaného boli prečítané jeho predchádzajúce výpovede z prípravného konania, kde obžalovaný na vysvetlenie rozporov uviedol, že vo svojej výpovedi z prípravného konania vypovedal o stretnutí s M. preto, lebo sa domotal a pomýlil, avšak pravda je tá, že s týmto sa vtedy nestretol. Pripustil, že kvôli nátlaku zo strany polície, nepodal žiadne trestné oznámenie. Podotkol, že z rovnakého dôvodu vypovedal tak aj pred súdom pri rozhodovaní o jeho vzatí do väzby.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul v postavení svedka teraz už odsúdeného M. - spoluobvineného zo spáchania žalovanej trestnej činnosti, kde tento využil svoje právo a ako bývalý spoluobvinený odmietol vypovedať. Z tohto dôvodu na návrh prokurátora boli prečítané jeho výpovede v postavení svedka z ktorých je zrejmé, že zmena jeho pôvodnej výpovede v ktorej vypovedal v neprospech U. ešte v postavení spoluobvineného a ktorú učinil dňa 10.11.2019 bola vykonaná z dôvodu, že bol oslovený známym W. a bola mu za zmenu výpovede v jeho prospech ponúknutá odmena 500,-€. Z tohto dôvodu v tejto výpovedi uviedol, že reklamné peniaze, ktoré mal U. tomuto ukradol z auta, kde vzal iba 20 euróv bankovky a 50 euróv mu nechal, pričom využil čas, keď bol vo vozidle sám. Poprel, aby mu tieto dal sám U. a rovnako mu neponúkal ďalšie a to už za odplatu. Keďže však svedok sľúbenú odmenu 500,-€ za zmenu výpovede nedostal, rozhodol sa opäť uviesť výpoveď, ako sa veci stali, kde zmenu výpovede zo dňa 10.11.2019 si vymyslel. Svedok opäť potvrdil, že falošné bankovky dostal od obžalovaného U..

Svedok O. vo svojej výpovedi uviedol, že od obžalovaného Z. si požičal 20,-€, ktoré následne odovzdal svojej tete P.j, ktorá nimi bola platiť v obchode, kde sa dozvedela, že platila údajne falošnou bankovkou. Uvedené peniaze mu obžalovaný K. pri krčme, kde mu dal 50,-€, ktoré svedok v krčme rozmenil a Z.i odovzdal výdavok 30,-€ a 20,-€ si ponechal ako pôžičku.

Vzhľadom na rozpor vo výpovedi svedka bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, kde svedok na vysvetlenie rozporu uviedol, že v prípravnom konaní vypovedal rovnako, ako na hlavnom pojednávaní. Prečo je vo výpovedi uvedené niečo iné, vysvetliť nevedel.

Svedkyňa M. vo svojej výpovedi uviedla, že v uvedenom čase pracovala ako predavačka v novinovom stánku na J. Uvedený deň začala s 20 eurami a mala problém vydávať z bankoviek, ktorými bolo platené. Spomenula si, že v daný deň bolo viacero nákupov platených 20 euróvymi bankovkami. Keďže v danom čase bolo na stanici viac ľudí, pretože sa ponáhľali na vlak a vznikol rad pred stánkom, ponáhľala sa a vzala bankovku, kde z nej vydala bez toho, aby ju podrobnejšie a dôkladnejšie kontrolovala. Takto kontroluje iba väčšie bankovky. Keď sa spätne rozpamätala, jednalo sa o drobné nákupy cigariet alebo vody, čo pozrela aj v pokladni. S odstupom času, zhruba okolo 10 h - 11 h došiel za ňou nejaký pán, ktorý jej oznámil, že u nej nakupoval a vydala mu dve falošné 20 euróv bankovky s tým, že na to on prišiel až s odstupom času, keď nakupoval v stavebninách. Vzhľadom na toto oznámenie, tieto bankovky vzala naspäť a vymenila ich za svoje bankovky. Rozhodla sa, že celú vec oznámi buď mestským policajtom, ktorí sa zvyknú občas vyskytnúť na železničnej stanici alebo po skončení pracovnej doby pôjde na políciu. Zhruba o hodinu došli do stánku dve osoby, pán a pani, ktorí sa predstavili ako pracovníci kriminálky, kde im hneď uviedla, že má pri sebe dve falošné 20 euróv bankovky a tieto im ihneď vydala. Títo na to reagovali iba tým, že sú ďalšie, pričom už mali jednu falošnú 20 euróv bankovku, ktorú mala svedkyňa vydať neznámej žene, ktorá to oznámila na políciu. Svedkyňa dodala, že vtedy si uvedomila, že jej platil nejaký Róm takými bankovkami, na čo odišla k vedľajšiemu stánku - O., kde im oznámila, čo sa jej stalo, na čo jej povedali, že o tom už vedia a mali rovnaký problém aj oni.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal aj znalecký posudok T. z odboru elektronika slaboprúdová, odvetvie počítačové programy, ktorý preskúmal zaistený mobilný telefón OG. a zistil, že v telefóne sa nenachádzali žiadne údaje týkajúce sa objednávky akýchkoľvek bankoviek a rovnako sa v telefóne nenachádzali ani žiadne obrazové súbory bankoviek.

Súd taktiež prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne J. v ktorej svedkyňa uviedla, že je majiteľkou stánku M.redajňa na vlakovkej stanici v Michalovciach a niekedy v auguste za ňou došla predavačka zo susedného stánku s tým, že u nej niekto platil falošnými 20 euróvymi bankovkami. Tejto svedkyňa oznámila, že aj u nej sa pokúšal takto zaplatiť mladý neznámy Róm, ktorý bol vysoký asi 170 cm. Keď si to všimla a upozornila ho na to, ušiel.

Súd prečítal taktiež výpoveď svedkyne P. ktorá uviedla, že dňa 12.8.2019 bola v potravinách T., kde kupovala mäso a zaplatila predavačke 20 euróv bankovkou, na čo jej táto oznámila, že bankovka je falošná a privolala policajtov. Svedkyňa dodala, že uvedených 20,-€ jej bol v sobotu vrátiť vnuk jej brata

O.. Upresnila, že v peňaženke mala asi päť 20 eurových bankoviek, pričom iba jednu z nich jej vrátil O., teda je možné, že uvedenú bankovku jej mohli vydať aj inde v obchode.

Napokon bola prečítaná aj výpoveď svedkyne A. z ktorej súd zistil, že táto dňa 12.8.2019, ako predavačka v predajni mäsa DMJ Market obsluhovala zákazníčku, ktorá platila 20 eurovou bankovkou, kde si všimla, že bankovka nie je pravá a privolala políciu. Viac ku skutku uviesť nevedela.

Súd vykonal ďalšie dokazovanie oboznámením listinných dôkazov ich prečítaním a to, zápisníc o vydaní vecí, záznamu o vykonaní prehliadky, zápisnice o vykonaní domovej prehliadky s fotodokumentáciou, zápisnice o vykonaní prehliadky osobného motorového vozidla, odborných vyjadrení NBS, úradných záznamov polície, odpisov RT a charakteristík obžalovaných. Rovnako súd oboznámil aj obsah pripojeného spisu sp. zn. 3T/7/2020.

Zo zápisníc o vydaní vecí súd zistil, že M.k vydal polovicu roztrhutej 20 eurovej bankovky č. M. a Ondrej Golas vydal mobilný telefón J.0 čiernej farby, ktorý mu bol na základe zápisnice o vrátení vecí po vykonaní znaleckého skúmania vrátený.

Zo zápisnice o vykonaní prehliadky T. na základe súhlasu M. súd zistil, že pri prehliadke bola nájdená polovica roztrhutej 20 eurovej bankovky č. M., ktorá bola položená na stolíku pod oknom, čo je zrejme aj z oboznámenej fotodokumentácie.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky je zrejme, že dňa 14.8.2019 bola vykonaná domová prehliadka v rodinnom dome U. pričom žiadne veci dôležité pre trestné konanie pri domovej prehliadke nájdené neboli.

Zo zápisnice o prehliadke osobného motorového vozidla je zrejme, že dňa 14.8.2019 o 8.25 h bola vykonaná prehliadka motorového vozidla U., vlastníka spoločnosti E., ktorého jediným spoločníkom a konateľom je U., kde tento pri prehliadke dobrovoľne vydal 83 ks 50 eurových bankoviek č. M., ktoré boli uložené v odkladacej priehradke pred sedadlom spolujazdca.

Z odborných vyjadrení Národnej banky Slovenska súd zistil, že Národná banka Slovenska posúdila predložené zaistené bankovky nominálnej hodnoty 50,-€ č. M. a 20,-€ č. M., kde v oboch prípadoch vo svojom závere konštatuje, že sa jedná o falzifikáty bankoviek, ktoré svojím vzhľadom môžu byť za určitých podmienok zameniteľné za pravé bankovky. V rámci podaných odborných vyjadrení rovnako poukázala na technológiu výroby falzifikátu a rozdiely oproti pravým bankovkám.

Z úradného záznamu polície k výskytu falzifikátov bankovky nominálnej hodnoty 20,-€ sériového čísla SB4087693533 je zrejmy výskyt falzifikátov na území Slovenskej republiky podľa času a miesta.

Z odpisu z registra trestov a charakteristiky obžalovaných súd zistil, že obžalovaný Ondrej Golas doposiaľ súdne trestaný nebol, pričom z miesta bydliska je hodnotený všeobecne. Obžalovaný Z. rovnako doposiaľ súdne trestaný nebol, pričom v mieste bydliska sa správa slušne.

Napokon z obsahu pripojeného trestného spisu vedeného na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 3T/7/2020 súd zistil, že v uvedenej trestnej veci, ktorá bola vylúčená z pôvodného konania sp. zn. 3T/13/2020, bolo vznesené obvinenie M.i pre prečin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. spoločne so spoluobvinenými U. a to uznesením vyšetrovateľa PZ, ORPZ Michalovce, č. ORP-668/2-VYS-MI-2019 zo dňa 14.8.2019. V uvedenej trestnej veci bol dňa 20.2.2020 po schválení dohody o vine a treste vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorým bol obžalovaný M. uznaný vinným zo spáchania zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Tr. zák. a zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák., za čo bol odsúdený k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 56 mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnom súhrne dospel k záveru, že obžalovaný U.vojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Tr. zák., tak po objektívnej ako aj subjektívnej stránke, nakoľko sebe zadovážil

falošné peniaze a také peniaze prechovával. Zároveň obžalovaný Z. svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák., nakoľko falšované peniaze dal ako pravé.

Vykonaným dokazovaním má súd za preukázané, že obžalovaný U. si dňa 14.4.2019 na internetovej stránke Aliexpress.com objednal 100 ks bankoviek nominálnej hodnoty 50,-€ sériového čísla M. a 100 ks nominálnej hodnoty 20,-€ sériového čísla M., ktoré mu boli následne o týždeň doručené Slovenskou poštou označené ako Movie Money (This is not legal, it is to be used for motion props). Zároveň vykonanými dôkazmi má súd za preukázané, že obžalovaný Z. použil minimálne jednu vyššie uvedenú bankovku hodnoty 20,- € sériového čísla M. pri platení v novinovom stánku na ŽN., teda uvedenú bankovku dal ako pravú.

Uvedené závery súd opiera najmä o výpoveď samotného obžalovaného U. ktorý vo svojej výpovedi sám uviedol okolnosti za ktorých si dňa 14.4.2019 z internetovej stránky Aliexpress.com objednal vyššie uvedené bankovky označené ako Movie Money - filmové peniaze, ktoré mu boli riadne doručené a ktoré po ich doručení prechovával v odkladacej skrinke svojho vozidla U.S, ktoré v tom čase používal ako pracovné vozidlo. V súlade s výpoveďou obžalovaného sú aj ďalšie listinné dôkazy a to najmä zápisnica o vydaní veci, z ktorej je zrejmé, že obžalovaný pri vykonávaní prehliadky motorového vozidla U. vydal 83 kusov bankoviek nominálnej hodnoty 50,- € sériového čísla M.. Nepriamo uvedené skutočnosti vyplývajú aj z odborných vyjadrení Národnej banky Slovenska, ktorej boli predložené zaistené falzifikáty bankoviek nominálnej hodnoty 50,-€ a 20,-€ vyššie uvedených sériových čísel k vykonaniu odbornej expertízy.

Pri konštatovaní uvedených záverov súd prihliadol aj na výpoveď obžalovaného Z., ktorý sa v prípravnom konaní ako obvinený dňa 14.8.2019 v celom rozsahu doznať k spáchanej trestnej činnosti a uviedol, že v noci zo dňa 7.8.2019 na deň 8.8.2019 bol spoločne s L. a jeho kamarátom M., ktorého poznal ako SBS-kára v K. a taktiež ako taxikára, kde spoločne autom odišli na autobusovú stanicu. Počas toho sa C. bavili o falošných bankovkách, ktoré M. počítal vzadu v aute a vravel, že má falošné 20 eurové bankovky v sume 1.200,-€. Následne na železničnej stanici M.v odovzdal obžalovanému falošnú 20 eurovú bankovku a tento ju zmenil na vlakovej stanici v malom bufete. Po vrátení sa, obžalovaný dal zo zvyšku peňazí 10,- € M.i a drobné peniaze si nechal. Následne takto zaplatil aj LF.v. Obžalovaný Z. na tejto výpovedi zotrval aj vo svojej ďalšej výpovedi pred sudcom pre prípravné konanie pri rozhodovaní o návrhu na vzatie do väzby dňa 15.8.2019.

Uvedené skutočnosti sú zrejmé taktiež z výpovede svedkyne M., ktorá popísala okolnosti za ktorých zistila, že jej bolo v novinovom stánku na J., kde pracovala ako predavačka, platené falošnými 20 eurovými bankovkami, kde následne zistila, že išlo o tri kusy falošných 20 eurových bankoviek. Nepriamo tieto skutočnosti preukazuje aj výpoveď svedkyne ZL.j, ktorá v danom čase bola predavačkou vo vedľajšom stánku na J., ktorá potvrdila, že v uvedenom čase sa aj v tejto predajni pokúšal mladý Róm zaplatiť falošnou 20 eurovou bankovkou, na čo však pri platení prišla a bankovku neakceptovala. Nepriamo tieto skutočnosti vyplývajú aj z výpovede svedkyne P., ktorá v rámci svojej výpovede uviedla, že pri platbe v potravinách Idea platila 20 eurovou bankovkou, ktorá bola falošná, pričom uviedla, že takúto bankovku jej vracal deň predtým O., ktorému v minulosti požičala 20,-€. Tieto skutočnosti potvrdila aj vo výpovedi svedkyňa A., predavačka Z., ktorá prijala bankovku v nominálnej hodnote 20,-€ od P. pričom zistila, že táto nie je pravá. Napokon tieto skutočnosti sú zrejmé z výpovede O., ktorý vo výpovedi z prípravného konania uviedol, že mu Z. požičal 20,- € potom, čo v obchode pri nákupe rozmenil 50,- €, ktoré mu Z.al, kde tomuto výdavok odovzdal a následne mu Z. dal jednu 20 eurovú bankovku, ktorú svedok odovzdal P., ktorej potreboval vrátiť 20,-€, ktoré mu v minulosti požičala. Napokon uvedené závery dosvedčujú aj zaistené zápisnice o vydaní veci a zaistené bankovky v novinovom stánku na J. ako aj polovica roztrhutej bankovky nominálnej hodnoty 20,-€ nájdená u M. v penzióne K.

Súd v rámci hodnotenia vykonaných dôkazov pre posúdenie trestnej zodpovednosti oboch obžalovaných bol povinný skúmať a posúdiť, či v danom prípade zaistené bankovky, ktoré si zadovážil a prechovával U. a ktoré následne použil ako pravé obžalovaný Z., sú falošnými bankovkami, teda či ich konaním mohlo dôjsť k naplneniu skutkových podstát žalovaných trestných činov, keďže Trestný zákon tak v ustanovení § 270 ods. 1 Tr. zák., ako aj v ustanovení § 270 ods. 2 Tr. zák. vyžaduje, aby páchatel sebe alebo inému zadovážil falšované, pozmenené alebo neoprávnene vyrobené peniaze alebo tieto prechovával, resp. takéto peniaze dá ako pravé.

Trestný zákon vo svojej všeobecnej časti priamo nerieši pojem falošné peniaze, preto súd musí vychádzať pri definovaní falošných peňazí z ustálenej súdnej praxe, v zmysle ktorej sa falšovanými peniazmi rozumejú peniaze, ktoré boli vyhotovené falšovaním, t.j. bez zákonného oprávnenia s cieľom, aby vyzerali ako zákonné platidlá. Ide teda o napodobeniny, ktoré vzhľadom na svoju kvalitu, môžu byť pri uvádzaní, hoci len za určitých okolností (napríklad pri platení za zníženej viditeľnosti, v noci, či na inom mieste, kde nie je dostatočné osvetlenie) zamenené s pravými peniazmi (R 3/1991). V takomto prípade nie je rozhodujúce, aká je kvalita falšovania bankovky, ale rozhodujúcim je práve cieľ tejto činnosti, t.j. aby falšované peniaze vyzerali ako pravé. Ak dáva páchatel' falšované peniaze ako pravé, je v zmysle trestnej zodpovednosti nerozhodujúce, za akým účelom boli falzifikáty zhotovené (či boli vyhotovené legálne ako napodobeniny pravých peňazí), napr. pre film alebo divadlo, alebo neoprávnené k tomu, aby boli uvádzané ako pravé peniaze.

S poukazom na vyššie uvedené závery rozhodovania súdov má súd v danom prípade za to, že bankovky zakúpené - zadovážené U., ktoré tento prechovával vo svojom aute a ktoré následne použil Z. pri platbe v G., je možné označiť a považovať za falošné bankovky a tieto sú spôsobilým predmetom pre naplnenie znakov žalovanej trestnej činnosti u oboch obžalovaných.

Z vykonaných dôkazov najmä z odborných vyjadrení Národnej banky Slovenska má súd za preukázané, že v danom prípade išlo o falzifikát bankovky o nominálnej hodnote 20,-€, ktorý národná banka označila stupňom „5“ ako nepodarený falzifikát, avšak so záverom, že falzifikát svojím vzhľadom môže byť za určitých podmienok zameniteľný za pravú bankovku. Je teda zrejme, že práve takéto bankovky sú v zmysle ustálenej súdnej praxe považované za falzifikáty, teda falošné peniaze, čo je zrejme z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, R 3/1991.

V tejto súvislosti súd podotýka, že v danom prípade toto konštatovanie nestojí iba na úvahe súdu, či dané bankovky sú spôsobilé vyvolať dojem pravej bankovky a môžu byť zameniteľné s pravými bankovkami, ale ide o fakt, ktorý je zrejмый z vykonaných dôkazov. Je preukázané, že uvedené bankovky skutočne boli použité na nákup tovaru v novinovom stánku na J., teda boli použité ako pravé a skutočne došlo k ich zameneniu s pravými bankovkami. Rovnako tieto skutočnosti vyplývajú aj z obsahu pripojeného trestného spisu 3T/7/2020, z ktorého je zrejмый, že M. bol právoplatne odsúdený práve pre zadováženie a prechovávanie takýchto bankoviek a ich uvedenie do obehu ako pravé bankovky.

Súd zároveň konštatuje, že na zbavenie sa prípadnej trestnoprávnej zodpovednosti za zadováženie a prechovávanie falošných peňazí v danom prípade nestačí iba konštatovanie o ich legálnom zaobstaraní nákupom na voľne prístupnej internetovej stránke a ich „prejdenie“ cez colnú kontrolu. Vo vzťahu k uvedenému súd poukazuje na to, že nie všetko čo si je možné legálne kúpiť cez voľne dostupné internetové stránky - eshopy, je v súlade so zákonom a nemôže to mať pre kupujúceho právne následky. Takýmto príkladom môže byť aj nákup drog - marihuany, ktorej predaj, držba a užívanie je v niektorých štátoch USA a aj Európy (Španielsko, Holandsko), či už úplne alebo iba na lekárske účely úplne legálne, no už iba jej prechovávanie a držba na území nášho štátu napĺňa znaky trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 Trestného zákona, nehovoriac o jej kúpe a ďalšom predaji a to napriek tomu, že táto mohla byť na Slovensko doručená na základe kúpy v legálnom eshope v zahraničí. Zároveň malé zásielky najmä pri nákupe z Číny nie sú podrobované dôkladnej colnej kontrole a tak prepustenie zásielky cez colnú kontrolu nemôže legalizovať jej obsah, teda, ak pri colnej kontrole nedošlo k odhaleniu nelegálneho tovaru (z rôznych dôvodov, či už nedbalosťou pri kontrole, či jej opomenutím a pod.), nemôže sa po jeho prejdení colným konaním z neho stať tovar legálny.

Rovnako súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že Európska centrálna banka vo svojom rozhodnutí zo dňa 19.4.2013 o nominálnych hodnotách, špecifikáciách, reprodukcii, výmene a sťahovaní eurobankoviek z obehu č. ECB/2013/10 a usmernení zo dňa 20.3.2013 o uplatnení opatrení proti neoprávneným reprodukciam eurobankoviek a o výmene a stiahnutí eurobankoviek č. ECB 2003/5 upravila presné podmienky za ktorých je možné vyrábať reprodukcie eurobankoviek. Z vyššie uvedených dokumentov Európskej centrálnej banky je zrejмый, že legálne je možné vyrobiť reprodukcii eurobankovky, ktorou sa rozumie každé hmotné alebo nehmotné zobrazenie, ktoré zobrazuje celú bankovku alebo jej časť, pričom reprodukcie musia spĺňať stanovené kritériá Európskou centrálnou bankou, aby bolo možné tieto reprodukcie považovať za zákonné, keďže pri splnení stanovených kritérií nepredstavujú riziko, že by si ich široká verejnosť mohla pomýliť s pravými bankovkami. V rámci týchto

kritérií Európska centrálna banka vo svojom rozhodnutí č. ECB 2013/10 v článku 2 bod 3 stanovila, že zákonnou reprodukciou eurobankovky je okrem iných jednostranná reprodukcia eurobankovky, ak sa veľkosť reprodukcie rovná alebo presahuje 125 % dĺžky alebo šírky alebo najviac 75 % dĺžky aj šírky príslušnej eurobankovky. Zároveň zákonnou reprodukciou je obojstranná reprodukcia bankovky ak je veľkosť reprodukcie rovná alebo presahuje 200 % dĺžky alebo šírky alebo najviac 50 % dĺžky aj šírky. Rovnako zákonnou reprodukciou je aj nehmotná reprodukcia dostupná elektronicky na internetových stránkach, ak je slovo SPECIMEN (VZOR) zahrnuté uhlopriečne cez celú reprodukciiu pričom dĺžka slova VZOR je aspoň 75 % dĺžky reprodukcie a 15% šírky reprodukcie, pričom slovo je zobrazené v nepriehľadnej matnej farbe kontrastujúcou s farbou na príslušnej bankovke.

S poukazom na uvedené je zrejmé, že v danom prípade uvedené reprodukcie eurobankoviek, označené ako filmové peniaze nie sú zákonnými reprodukciami bankoviek v zmysle rozhodnutia Európskej centrálnej banky, keďže nespĺňajú stanovené kritériá za ktorých by ich bolo možné považovať za zákonné reprodukcie, ktoré nie sú zameniteľné s pravými bankovkami. Je zrejmé z vykonaných dôkazov, ako aj z predložených listinných dôkazov zo strany obhajoby, že uvedené bankovky, síce označené ako filmové peniaze - Movie Money, majú ich predajcom za cieľ pôsobiť ako verné kópie skutočných peňazí a nejedná sa o zákonné reprodukcie v súlade s kritériami Európskej centrálnej banky. Je zrejmé z predloženého zoznamu a kópie internetových stránok na ktorých sa dajú takéto peniaze zakúpiť, že tieto majú práve za cieľ, pôsobiť na prípadného zákazníka, ako pravé peniaze a to napriek ich predajnému označeniu ako darček, suvení, hracie peniaze alebo filmové peniaze. Súd poukazuje na to, že ani označenie „Movie Money“ a „This is not legal, it is to be used for motion props“ uvedené priamo na bankovkách je nápadne podobné originálnemu textu na pravých bankovkách vo vzťahu k štýlu písma a celkovému vzhľadu bankovky, teda toto označenie nie je spôsobilé zabrániť zámene takejto bankovky s bankovkou pravou. Nie je tiež bez významu, že takéto obchody, ktoré ponúkajú realistické napodobeniny skutočných peňazí sú iba v Číne, resp. mimo štátov Európskej únie, keďže je zrejmé, že výroba takýchto napodobenín - reprodukcii v rámci Európskej únie je zakázaná, resp. nie je legálna.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je preto možné konštatovať, že vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že obžalovaný U. si skutočne zadovážil falošné peniaze a tieto prechovával, pričom Z. tieto peniaze ktoré dostal od obžalovaného W. dal ako pravé, teda reálne ich použil pri platbe v obchode, čím obaja naplnili znaky vyššie uvedenej žalovanej trestnej činnosti.

V rámci hodnotenia vykonaných dôkazov sa súd zaoberal aj obranou oboch obžalovaných, kde obžalovaný U.. uviedol, že uvedené peniaze - Movie Money si zakúpil legálnym spôsobom z internetu výlučne na reklamné účely, pričom tieto prešli colnou kontrolou a s týmito peniazmi neboli žiadne problémy, preto ich nie je možné považovať za falošné peniaze. Rovnako poprel, aby mal v úmysle tieto peniaze používať ako pravé, čo je nevyhnutné pri posudzovaní týchto peňazí, či ide o falošné peniaze, kde uvedené peniaze chcel označiť pečiatkou svojej spoločnosti a poskytovať ich ako poukaz na jazdu zdarma v rámci vykonávanej taxislužby. Taktiež uviedol, že tieto peniaze neodovzdal spoluobvinenému M., ale tento mu ich ukradol, keď využil jeho neprítomnosť v motorovom vozidle v ktorom sa taktiež nachádzal.

Uvedená obrana podľa názoru súdu je vyššie uvedenými dôkazmi jednoznačne vyvrátená, kde túto súd vyhodnotil ako účelovú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, resp. očakávanému trestu. Je zrejmé, že obžalovaný objednané bankovky zo stránky Aliexpress v Číne skutočne obdržal a boli mu doručené zhruba týždeň po ich objednaní, teda v mesiaci apríl 2019, kde tento, až do ich zaistenia políciou, bankovky nijakým spôsobom neoznačil a nepoužil na zamýšľaný účel, ktorý v rámci svojej výpovedi uviedol. Obžalovanému nič nebránilo označiť tieto bankovky pečiatkou svojej spoločnosti, prípadne nápisom jazda zdarma, čím by skutočne uvedené bankovky, resp. reprodukcie znehodnotil takým spôsobom, že tieto by nebolo možné reálne zameniť s pravou bankovkou, keďže na prvý pohľad by muselo byť príjemcovi zrejmé, že v danom prípade ide o reklamný materiál a nie reálne peniaze. Uvádzané skutočnosti obžalovaným o svojom zaneprázdnení, ktoré mu bránilo v takejto úprave objednaných bankoviek sa javia súdu ako nepresvedčivé, keďže napriek pracovnej vyťaženosti obžalovaného, ako majiteľa taxislužby nie je možné konštatovať, aby mu táto mohla reálne brániť vo vykonaní úprav bankoviek na zamýšľaný účel, nakoľko takáto činnosť zo strany obžalovaného by si vyžiadala naozaj minimálny čas počítaný maximálne v desiatkach minút a takúto činnosť by bolo zrejmé možné stihnúť, vykonať za obdobie vyše štyroch mesiacov. Rovnako nepresvedčivo vyznieva aj obrana obžalovaného vo vzťahu k odcudzeniu týchto bankoviek spoluobvineným M. z motorového

vozidla obžalovaného U. ktorý ich mal následne odovzdať ďalším spoluobvineným, okrem iných aj Z.ví, ktorý ich použil ako pravé. Uvedený záver súd konštatuje s prihliadnutím na skutočnosť, že je nereálne, aby spoluobvinený Miroslav Malejčík kradol uvedené bankovky z vozidla GU., ktoré obžalovaný U. považoval za bezcenné reklamné predmety a tieto mal uložené voľne v odkladacej schránke svojho vozidla. Je zrejmé, že ak skutočne išlo o reklamný materiál o ktorom mal M. podľa tvrdenia obžalovaného U. vedieť, nebol nútený tento odcudziť, teda zobrať bez vedomia a súhlasu obžalovaného U., ale stačilo obžalovaného U. o tieto reklamné materiály požiadať. Napokon podľa názoru súdu by bolo aj v záujme obžalovaného U. takéto reklamné materiály M. odovzdať, keďže takýmto spôsobom by mohol tento šíriť reklamu na taxislužbu W. bez toho, aby tento mal s jej šírením akékoľvek ďalšie náklady.

Súd sa taktiež zaoberal obranou obžalovaného Z. ktorý na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie trestnej činnosti, čo uviedol aj vo svojej dopĺňujúcej výpovedi v prípravnom konaní, kde zmenil svoju pôvodnú výpoveď v rámci ktorej sa k spáchaniu trestnej činnosti v celom rozsahu priznal. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní na vysvetlenie rozporov vo svojich výpovediach uviedol, že v prípravnom konaní sa doznal iba preto, lebo vypovedal pod nátlakom polície s príslubom jeho prepustenia na slobodu a nevzatia do väzby. Uvedené tvrdenie obžalovaného a vysvetlenie rozporov súd vyhodnotil ako nepresvedčivé, keďže je zrejmé, že obžalovaný sa k spáchanju trestnej činnosti vo svojej výpovedi doznal v prítomnosti právneho zástupcu iného spoluobvineného B. za účasti vyšetrovateľa a zúčastnenej osoby, pričom svoju výpoveď si mal možnosť prečítať a na znak súhlasu ju podpísal. Rovnako vypovedal aj pred sudcom pre prípravné konanie, kde na uvedenej výpovedi zotrval, pričom poprel, aby bol pred súdom na neho vyvíjaný akýkoľvek psychický nátlak. Z uvedeného je teda zrejmé, že je nepravdepodobné, aby bol pri výpovedi obžalovaného v prípravnom konaní na tohto vyvíjaný akýkoľvek psychický nátlak, kde je zrejmé, že ak by k tomu skutočne aj došlo, toto by mala a musela namietat' aj zúčastnená osoba, resp. prítomný právny zástupca spoluobvineného, k čomu však nedošlo. Rovnako tak obžalovaný mal a mohol uviesť iné skutočnosti vo svojej výpovedi pred sudcom pre prípravné konanie, ak bol na tohto skutočne vyvíjaný nátlak zo strany polície, čo však neurobil, kde si už musel byť vedomý, že je na neho podaný návrh na vzatie do väzby a toto mu aj reálne hrozí. Zároveň obžalovaný doposiaľ nepodal žiadnu sťažnosť na konajúcich príslušníkov polície za zneužitie ich právomoci a nátlak na jeho osobu, resp. nepodal voči týmto žiadne trestné oznámenie, a to ani prostredníctvom svojho obhajcu, čo v prípade ak takýto nátlak skutočne na jeho osobu vyvíjaný bol, urobiť mal a mohol. Napokon súd poukazuje na vysvetlenie rozporov vo výpovedi obžalovaného, ktorý niektoré rozpory vo výpovedi logicky odstrániť nevedel, pričom iba uviedol, že sa pomýlil a vypovedal inak. Aj uvedené vysvetlenie vyznieva nepresvedčivo a svedčí o tom, že zmena výpovede a popretie trestnej činnosti sú iba snahou obžalovaného vyhnúť sa trestnej zodpovednosti a očakávanému trestu.

Keďže obaja obžalovaní neuviedli na svoju obranu žiadne ďalšie podstatné skutočnosti súd o ich vine nemal žiadne pochybnosti.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadol na všetky okolnosti prípadu, na osoby obžalovaných, na ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., kde dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaných bude dosiahnutý uložením týchto diferencovaných trestov odňatia slobody:

- u obžalovaného U. uložením trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieňačným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním sa obžalovaného počas skúšobnej doby. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, kde ako poľahčujúcu okolnosť na strane obžalovaného súd hodnotil jeho doterajší bezúhonný život, pričom žiadnu priťažujúcu okolnosť u tohto nezistil, preto súd v súlade s ustanovením § 38 ods. 4 Tr. zák. znížil hornú hranicu hornej trestnej sadzby o 1/3 a trest obžalovanému ukladal v takto upravenej trestnej sadzbe na jej dolnej hranici. Súd pri ukladaní trestu najmä prihliadal na to, že obžalovaný žije usporiadaným rodinným životom, nie je negatívne hodnotený, pričom zamestnáva väčší počet vodičov taxislužby, preto na jeho nápravu a prevýchovu nie je potrebné ukladať neprimerane vysoký trest a tohto je možné napraviť aj uložením vyššie uvedeného výchovného trestu s dohľadom probačného a mediačného úradníka. Na dosiahnutie výchovného účelu súd obžalovanému uložil v rámci probačného dohľadu primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa so spolupáchateľmi trestnej činnosti a to Z. a teraz už odsúdeným M. počas skúšobnej doby. Primerané obmedzenie má teda zabezpečiť pretrhnutie vzájomných väzieb so spolupáchateľmi trestnej činnosti a zamedziť obžalovanému v prípadnom opätovnom páchaní obdobnej trestnej činnosti.

- u obžalovaného Z. uložením trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil pomer poľahčujúcich

a priťažujúcich okolností, kde ako poľahčujúcu okolnosť na strane obžalovaného súd hodnotil jeho doterajší bezúhonný život, pričom žiadnu priťažujúcu okolnosť ani u tohto obžalovaného nezistil, preto súd v súlade s ustanovením § 38 ods. 4 Tr. zák. znížil hornú hranicu hornej trestnej sadzby o 1/3 a trest obžalovanému ukladal v takto upravenej trestnej sadzbe na jej dolnej hranici. Súd pri ukladaní trestu prihliadal na to, že obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol a uložený trest v trvaní 7 rokov je dostatočným na zabezpečenie jeho nápravy a prevýchovy, kde nie je potrebné pristúpiť k ukladaní prísnejšieho trestu.

Vyššie uvedené tresty u oboch obžalovaných súd považuje za primerané, zákonné a spravodlivé, ktoré sú schopné dosiahnuť účel trestu a plnia okrem individuálnej prevencie aj generálnu prevenciu, teda dostatočne pôsobia na ostatných členov spoločnosti, kde odradia prípadných ďalších páchatel'ov trestnej činnosti od jej spáchania.

V trestnom konaní si poškodená Mária Silaničová uplatnila nárok na náhradu škody v sume 60,-€, čo predstavuje hodnotu troch falošných bankoviek, ktoré táto prijala ako pravé, pričom je zrejmé, že tieto jej mali byť platené tak obžalovaným Z., ktorí boli vylúčení na samostatné konanie, preto súd poškodenú s týmto nárokom odkázal na civilný proces, kde si bude môcť svoj nárok na náhradu škody voči týmto osobám uplatniť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré má odkladný účinok. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať, resp. osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie podané v prospech obžalovaného obhajcom alebo inou oprávnenou osobou môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať takéto odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného.